

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 11Co/207/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6714211320
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 08. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Halušková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6714211320.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Haluškovej a sudcov JUDr. Renáty Deákovej a JUDr. Jozefa Zlochu, v právnej veci navrhovateľky D.. K. J., nar. XX.XX.XXXX, trvalým pobytom O. ulica XXX/XX, XXX XX E., zastúpenej AK Dlhopolec s. r. o., so sídlom Nám. SNP 27, 960 01 Zvolen, IČO: 36 867 306, proti osobe, ktorá je podľa návrhu povinná platiť výživné L.. D.. J. J., X., nar. XX.XX.XXXX, trvalým pobytom O. ulica XXX/XX, XXX XX E., zastúpenému JUDr. Jánom Krnáčom, advokátom so sídlom Nám. SNP č. 70/36, 960 01 Zvolen, o manželské výživné, o odvolaní navrhovateľky a o odvolaní osoby, ktorá je podľa návrhu povinná platiť výživné proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 8C/121/2014-614 zo dňa 06. marca 2018 takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu v prvom a druhom výroku m e n í tak, že L.. D.. J. J., X., nar. XX.XX.XXXX, trvalým pobytom O. ulica XXX/XX, XXX XX E. je povinný za čas od 04.08.2014 do 15.12.2015 platiť na výživu navrhovateľky k jej rukám sumu 300,- eur mesačne, vždy do 15-teho dňa toho-ktorého mesiaca vopred.

Návrh na priznanie manželského výživného vo výške 300,- eur mesačne za čas od 04.08.2014 do 15.12.2015 a od 16.12.2015 do budúca vo výške 600,- eur mesačne z a m i e ta.

II. Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov konania.

III. Rozsudok okresného súdu vo výroku o uložení povinnosti zaplatiť súdny poplatok (štvrtý výrok) z r u š u j e a vec mu v tomto rozsahu v r a c i a na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

IV. Neodkladné opatrenie (do 30.06.2017 predbežné opatrenie) nariadené uznesením Okresného súdu Zvolen č. k. 8C/121/2014-180 zo dňa 27. februára 2015 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 17Co/631/2015-260 zo dňa 26. augusta 2015 z r u š u j e.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Zvolen (ďalej aj „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“, resp. „súd“) rozsudkom zo dňa 06. marca 2018 uložil L.. D.. J. J., X., nar. XX.XX.XXXX, trvalým pobytom O. ulica XXX/XX, XXX XX E. povinnosť platiť navrhovateľke manželské výživné vo výške 300,- eur mesačne, počnúc dňom 04.08.2014 do 04.12.2015, vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred (prvý výrok), vo zvyšnej časti návrh zamietol (druhý výrok), žiadnemu z účastníkov nepriznal náhradu trov konania (tretí výrok) a L.. D.. J. J., X., nar. XX.XX.XXXX, trvalým pobytom O. ulica XXX/XX, XXX XX E. uložil povinnosť zaplatiť na účet súdu súdny poplatok vo výške 97,93 eur do troch dní právoplatnosti rozsudku (štvrtý výrok).

1.1. Z odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie vyplýva, že predmetom konania začatého 04.08.2014 bolo určenie výživného pre manželku (navrhovateľku, pozn. odvolacieho súdu) čiastkou

600,- eur mesačne od podania návrhu. Navrhovateľka odôvodnila návrh poukazom na dlhodobé nezhody v manželskom spoložití, na konanie o rozvod manželstva a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom na čas po rozvode manželstva (vedené Okresným súdom Zvolen pod sp. zn. 13P/13/2014, pozn. odvolacieho súdu) a na konanie o vylúčenie osoby, ktorá je podľa návrhu povinná platiť výživné, z užívania rodinného domu (vedené Okresným súdom Zvolen pod sp. zn. 11C/79/2014). Osoba, ktorá je podľa návrhu povinná platiť výživné, od doby, kedy sa dozvedela o návrhu na rozvod manželstva prispievala na chod domácnosti čiastkou 80,- eur a platila súdom určené výživné na dve maloleté deti v celkovej výške 250,- eur. Navrhovateľka zabezpečovala starostlivosť o staršieho, zdravotne ťažko postihnutého syna účastníkov J. J., nar. XX.XX.XXXX, poberajúc z úradu práce, sociálnych vecí a rodiny príspevok vo výške 230,- eur a prídavky na dve deti v sume 40,- eur. Podľa návrhu bol čistý mesačný príjem osoby, ktorá je podľa návrhu povinná platiť výživné, ako vysokoškolského pedagóga na K. univerzite vo I. a R. K. B. v I. najmenej 2.000,- eur. Manžel (t. j. osoba, ktorá je podľa návrhu povinná platiť výživné), zabezpečoval domácnosť po finančnej stránke, navrhovateľka bola ženou v domácnosti zodpovednou za jej chod a výchovu ich detí; životné úrovne manželov boli podľa nej diametrálne odlišné.

1.1.1. Právny zástupca navrhovateľky vo svojich písomných a ústnych vyjadreniach zdôraznil, že manžel pôvodne neprispieval ani na výživu detí účastníkov konania. Jeho príjem podľa daňového priznania za rok 2013 po odpočítaní dane predstavoval 26.789,87 eur, čo je mesačne 2.232,49 eur, pričom navrhovateľka poberala opatrovateľský príspevok 260,- eur. Medzi jej mesačné výdavky patrila záloha za plyn a elektrinu 144,80 eur, poplatok za rozhlas a televíziu 16,73 eur, 55,- eur za telefón a internet, 130,- eur náklady na stravu, 66,-eur na ošatenie, 30,- eur na poistenie automobilu a 30,- eur na benzín, 30,- eur na drogériu. Náklady na lieky vyčíslila sumou 20,- eur. Poukázala na potrebu platiť daň z nehnuteľnosti, za psa, poplatok za komunálny odpad a určité mimoriadne výdavky. Od nebankovej inštitúcie čerpala pôžičku na kúpu nových dioptrických okuliarov pre staršieho syna a bicykel pre mladšieho, ktorú splácala po 30,- eur mesačne. V novembri bola nútená zakúpiť novú pračku za 269,- eur. Požadovaná suma manželského výživného 600,- eur bola počítaná v období, keď sa osoba, ktorá je podľa návrhu povinná platiť výživné, určitou sumou podieľala na nákladoch oprávnenej osoby 1; od novembra 2014 sa na nich nepodieľala. Vzhľadom na snahu uzatvoriť toto konanie by navrhovateľka súhlasila s výživným vo výške 350,- eur mesačne.

1.1.2. Osoba, ktorá je podľa návrhu povinná platiť výživné, prostredníctvom svojho právneho zástupcu vo vyjadreniach poukázala na nútený vzrast svojich výdavkov na bývanie oproti predchádzajúcemu obdobiu o 250,- eur mesačne po vydaní predbežného opatrenia Okresným súdom Zvolen v konaní sp. zn. 11C/79/2014, ktorým jej bol uložený zákaz bývania v rodinnom dome, takže si musela zabezpečiť iné bývanie, pričom jej príjem za 4. štvrťrok 2014 bol 18.960,- Kč brutto. Navrhovateľka v spoločnosti G.P. A. od júna do decembra 2015 dosiahla priemerný čistý mesačný príjem 233,- eur, spolu s výživným 150,- eur na staršieho syna J. a 100,- eur na mladšieho syna L. a výživným na manželku 150,- eur, invalidným dôchodkom syna J. 224,- eur a prídavkom na syna L. 23,52 eur mala peňažné prostriedky vo výške 647,52 eur. V rozhodnom období bol príjem manžela na K. univerzite vo I. 841,82 eur, na R. K. B. v I. 646,71 eur, na R. Sv. C. a F. v K. 30,24 eur. Vznikli mu nevyhnutné výdavky spojené s vykonávaním dvoch zamestnaní (cestovné, ubytovanie) v čiastke 1.330,- eur mesačne. Navrhovateľka vlastnila rozsiahle nehnuteľnosti. On mal sťažnú životnú úroveň, keďže sa musel vystahovať z domu a neustále prebieha trestné stíhanie. Svoj príjem dosahoval zvýšeným úsilím, prácou v dvoch alebo viacerých pracovných úväzkoch (do Českej republiky dochádzal každý týždeň 600 km). Podľa neho rozdiel životnej úrovne manželov neexistoval a návrh nebol dôvodný, resp. bol dôvodný do výšky uvedenej v predbežnom opatrení.

1.1.3. Osoba, ktorá je podľa návrhu povinná platiť výživné na pojednávaní konanom dňa 06.03.2018 vypovedala, že od rozhodného obdobia uplynuli takmer 2 roky. Jeho príjem bol na úrovni okolo 1.500,- eur netto. Jeho životnú úroveň o výdavky nevyhnutné na zabezpečenie druhého príjmu znižuje pravidelné týždenné dochádzanie do I.. Maloletý L. bol po rozvode manželstva zverený do starostlivosti matky, výživné bolo otcovi určené na 250,- eur mesačne. On počas manželstva aj teraz pravidelne mesačne vynakladá výdavky na obidvoch synov, mladšieho berie so sebou a snaží sa zabezpečiť jeho potreby nad úroveň výživného.

1.2. Uznesením č. k. 8C/121/2014-180 zo dňa 27.02.2015 súd prvej inštancie nariadil predbežné opatrenie, ktorým počnúc právoplatnosťou uznesenia osobe, ktorá je podľa návrhu povinná platiť

výživné uložil povinnosť platiť na výživu navrhovateľky mesačnú sumu 150,- eur, do právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej vedenej na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 8C/121/2014 a vo zvyšnej časti návrh zamietol (navrhovateľka sa domáhala platenia 350,- eur mesačne). Odvolací Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č. k. 17Co/601/2015-260 zo dňa 26.08.2015 uznesenie súdu prvej inštancie zmenil tak, že osobe, ktorá je podľa návrhu povinná platiť výživné uložil povinnosť prispievať na výživu navrhovateľky čiastkou 250,- eur od 25.02.2015, do 15 - teho dňa v mesiaci vopred k rukám navrhovateľky a v prevyšujúcej časti návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietol; uznesenie sa stalo právoplatným 14.09.2015.

1.3. Súd prvej inštancie v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku zdôraznil, že podľa odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu č. k. 17Co/631/2015-260 došlo k zvýšeniu opakovaného peňažného príspevku za opatrovanie J. J. ako osoby s ťažkým zdravotným postihnutím od 01.07.2014 na 270,32 eur, a zároveň k jeho odňatiu s účinnosťou od 01.03.2015 z dôvodu priznania invalidného dôchodku J. J.. Krajský súd poukázal na príjem osoby, ktorá je podľa návrhu povinná platiť výživné, v období od januára 2014 do januára 2015 na R. K. B. v I. v mesačnej výške 886,33 eur pri prepočte kurzom 1,-Kč = 0,0369 eur, na jej čistú mzdu na K. univerzite vo I. 891,92 eur a sumu autorského honorára 724,48 eur. Predbežným opatrením Okresného súdu Zvolen vydanom v konaní sp. zn. 11C/79/2014, potvrdeným uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 14Co/2/2015 z 13.01.2015 bola osoba, ktorá je podľa návrhu povinná platiť výživné, vylúčená z užívania rodinného domu v E. pre dôvodné podozrenie zo psychického a fyzického násillia voči navrhovateľke a spoločným deťom. Predbežným opatrením bolo určené platenie výživného vo výške 250,- eur na obidve nezaopatrované deti J. a L.. Invalidný dôchodok priznaný synovi J. patrí jemu, výživné vyplácané na deti aj prídavky na deti od štátu sú určené na výživu detí. Osoba, ktorá je podľa návrhu povinná platiť výživné mala príjem z dvoch zamestnaní vo výške 1.838,62 eur mesačne, preto boli jej majetkové pomery nepomerne lepšie ako majetkové pomery navrhovateľky. Sedemizbový rodinný dom s nadštandardným mramorovým krbom poskytoval navrhovateľke a deťom z manželstva účastníkov iba ubytovanie, nezabezpečoval ich základné životné potreby (stravu, hygienu, zdravotnú starostlivosť). Tým bola podľa krajského súdu odôvodnená naliehavosť dočasnej úpravy pomerov účastníkov do rozhodnutia vo veci samej.

1.4. Uznesením č. k. 8C/121/2014-535 zo dňa 17.05.2017 okresný súd znížil vyživovaciu povinnosť osoby, ktorá je podľa návrhu povinná platiť výživné, určenú neodkladným opatrením na výšku 150,- eur mesačne (za dobu od 18.09.2015 do 31.10.2015, pozn. odvolacieho súdu) a zrušil ju od 01.11.2015. Odvolací Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č. k. 16Co/379/2017-566 z 13.11.2017 uznesenie súdu prvej inštancie zmenil a návrh osoby, ktorá je podľa návrhu povinná platiť výživné, na zrušenie neodkladného opatrenia zamietol. Konštatoval, že v čase nariadenia neodkladného opatrenia (prvého), ako aj v čase rozhodovania o jeho zrušení bol tento účastník konania zamestnancom troch vysokých škôl s priemerným čistým mesačným príjmom približne 2.000,- eur. Navrhovateľka od júna 2015 do septembra 2015 pracovala na základe dohody o vykonaní práce vXXXX),P. A., mala k dispozícii opatrovateľský príspevok na staršieho syna J. 270,32 eur (naposledy vyplateny za február 2015), výživné na maloletého XXX,- 100,- eur mesačne a na Rastislava 150,- eur mesačne a prídavky na obe deti 47,- eur. Jej príjem v porovnaní s dosahovaným priemerným mesačným príjmom osoby povinnej na platenie výživného podľa odvolacieho súdu nepredstavoval takú zásadnú zmenu pomerov, ktorá by bola dôvodom na zmenu relevantného opatrenia.

1.5. Dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav syna účastníkov konania J. J. mal súd prvej inštancie preukázaný posudkom vystaveným posudkovou lekárkou F. H. V. dňa 03.09.2013. Podľa jeho záveru si dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav dieťaťa vyžaduje osobitnú starostlivosť (Aspergerov syndróm, poruchy správania, autizmus s nutnosťou individuálneho prístupu). S účinnosťou od 01.07.2014 došlo k zvýšeniu príspevku na kompenzáciu ťažkého zdravotného postihnutia, ktorého poberateľkou bola navrhovateľka za opatrovanie J. J. na 270,32 eur. Rozhodnutím Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Zvolen z 05.05.2015 bol tento príspevok s účinnosťou od 01.03.2015 odňatý. Okresný súd mal preukázané mesačné platby inkasa 154,40 eur, z ktorých predstavuje záloha na plyn 81,- eur, digislužba 9,60 eur, voda 8,30 eur, záloha na elektrinu 55,50 eur. Navrhovateľka dňa 16.07.2014 uhradila 29,50 eur Union poisťovni, a. s.. Ako odosielateľ platby 124,16 eur zo dňa 16.07.2014 pre Stredoslovenskú vodárenskú prevádzkovú spoločnosť, a. s. je uvedený D. J. J.. V období od mája do septembra 2014 osoba, ktorá je podľa návrhu povinná platiť výživné, posielala navrhovateľke na výživu maloletých detí mesačne 300,-eur. Podľa potvrdenia o podaní daňového priznania k dani z príjmov fyzickej osoby za rok 2013 na účely poskytovania peňažného príspevku na kompenzáciu a peňažného príspevku na

opatrovanie bol základ dane L.. D.. J. J., X.. 28.695,08 eur, daňová povinnosť 1.905,21 eur a príjem na účely poskytovania peňažného príspevku 26.789,87 eur. Dňa 05.02.2015 navrhovateľka s K. bankou, a. s. uzatvorila zmluvu o poskytnutí bezúčelového spotrebiteľského úveru s poistením vo výške 850,- eur, s 84-mi mesačnými splátkami vo výške po 18,45 eur. Dňa 05.06.2015 osoba, ktorá je podľa návrhu povinná platiť výživné, uzatvorila s Poštovou bankou, a. s. zmluvu o spotrebiteľskom úvere vo výške 5.000,- eur, ktorý sa zaviazala vrátiť v 108 mesačných splátkach vo výške po 70,- eur. Predmetom nájomnej zmluvy uzatvorenej medzi D.. F. O. a L.. D.. J. J., X.. dňa 01.12.2014 bol prenájom trojizbového bytu vo I. na ulici B., orientačné číslo XX, s dobou užívania od 01.12.2014 do 01.12.2015 a mesačnou platbou spolu 238,69 eur. Predmetom nájomnej zmluvy č. 166 uzatvorenej 17.01.2011 medzi prenajímateľkou Ing. X J. a nájomcom EnergoAgro, s. r. o. boli poľnohospodárske pozemky s celkovou výmerou prenajímanej pôdy 2,6651 ha za nájomné dohodnuté vo výške 20,- eur/1 ha, s celkovou výškou nájomného 53,30 eur, Dodatkom č. 1 zo dňa 27.12.2011 sa zmenila celková výmera prenajímanej pôdy na 2,6327 ha a celková výška nájomného na 52,66 eur ročne. Podľa písomného vyjadrenia EnergoAgro, s. r. o. doručeného súdu dňa 19.02.2018 bolo prenajímateľke vyplatené nájomné za rok 2014 vo forme naturálií v hodnote 72,- eur, dňa 26.08.2015 tiež vo forme naturálií v hodnote 72,- eur a 11.11.2015 za rok 2015 v hotovosti 18,16 eur. Navrhovateľka uzatvorila dohodu o vykonaní práce so zamestnávateľom C. P. A. spotrebne družstvo v období od 17.06.2015 do 30.09.2015 a od 01.10.2015 do 31.12.2015. Od 01.11.2015 je podľa vyjadrenia Sociálnej poisťovne evidovaná u tohto zamestnávateľa ako zamestnanec. Z výplatných pásov navrhovateľky okresný súd zistil jej čistú mzdu v júni 2015 vo výške 66,94 eur, v júli 2015 vo výške 319,74 eur, v auguste 2015 vo výške 174,75 eur, v septembri 2015 vo výške 89,25 eur, v októbri 2015 v sume 74,36 eur, v novembri 2015 365,39 eur a v decembri 2015 vo výške 505,45 eur.

1.6. Po citácii § 71 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine (ďalej len „Zákon o rodine“) súd prvej inštancie konštatoval, že relevantným bolo obdobie od začatia konania 04.08.2014 do zániku manželstva rozvodom v decembri 2015. V rozhodnej dobe mala navrhovateľka príjem 270,- eur mesačne, ktorý sa ako opatrovateľský príspevok za starostlivosť o syna XXX,XXnedá brať ako jej príjem z pracovnej činnosti; tento príjem jej bol s účinnosťou od 01. marca 2015 odňatý. Jej príjem v rozhodnom období preto pozostával z príjmov dosiahnutých v spoločnosti C. P. A. v mesiacoch jún až december roku 2015, ktorý bol v celkovej výške 1.295,88 eur, čo pri siedmych mesiacoch predstavuje priemernú čistú mzdu 185,12 eur. Okrem tohto poberala prídavky na deti vo výške 47,- eur. Vynakladala výdavky na vodu, elektrinu, kúrenie, ošatenie, hygienu na ňu samú, keďže výdavky na deti majú byť pokrývané sčasti aj platením výživného, resp. na staršieho syna J. aj priznaným invalidným dôchodkom. O dom so 7 izbami, komfortne zariadený, s 3 kúpeľňami a mramorovým krbom, obývaný navrhovateľkou a deťmi účastníkov konania je potrebné sa starať a aj tu môžu byť zvýšené výdavky. Okresný súd zdôraznil, že tvrdená výška životných výdavkov navrhovateľky nebola sporná, s výnimkou preukázaných nákladov (plyn, elektrika, voda, nájom) sa nezdala nereálna. Súd prvej inštancie prihliadol aj na preukázaný príjem navrhovateľky za nájom pôdy.

1.6.1. Osoba, ktorá je podľa návrhu povinná platiť výživné, na R. K. B. v I. za 18 mesiacov od júla 2014 do decembra 2015 zarobila 350.705,-Kč, takže priemerná čistá mesačná mzda predstavovala 19.483,61 Kč a pri prepočte koeficientom 0,0369 použitým aj Krajským súdom v Banskej Bystrici v uznesení č. k. 17Co/631/2015-260 718,94 eur. Jej príjem na K. univerzite vo I. od júla 2014 do septembra 2015 t. j. za 15 mesiacov bol spolu 13.017,28 eur, čo predstavuje 867,81 eur mesačne a v roku 2014 jej bola poukázaná aj suma 724,48 eur, ktorá po vydelení šesťnástimi mesiacmi (t. j. od júla 2014 do decembra 2015, od kedy mala platiť výživné) predstavuje sumu 45,28 eur. Od januára do októbra roku 2015 mala príjem na R. sv. C. a F. v K. 302,35 €, čo po vydelení 16-timi mesiacmi predstavuje 18,96 eur mesačne. Za rok 2014 jej firma A. C., s. r. o. vyplatila celkovo 22.976,- Kč, čo po prepočte koeficientom 0,0369 predstavuje 847,81 eur, teda 52,96 eur mesačne. Na základe takto určených príjmov od jednotlivých subjektov okresný súd ustálil netto mesačný príjem osoby, ktorá je podľa návrhu povinná platiť výživné, počas obdobia, v ktorom mala platiť manželské výživné, celkovou výškou 1.663,95 eur.

1.7. Okresný súd odôvodnil nevykonanie dokazovania navrhnutého osobou, ktorá je podľa návrhu povinná platiť výživné vyžiadanim správy od Sociálnej poisťovne na zistenie a verifikovanie údajov o výške príjmu obidvoch účastníkov zo zárobkovej činnosti tak, že súd vykonáva len dôkazy, u ktorých má pochybnosti o ich pravdivosti, pričom tieto pochybnosti musia byť preukázané konkrétnymi dôkazmi. Manžel nepreukázal, že by sa príjmy navrhovateľky od spoločnosti XXXX P. A. za jún až december roku 2015 preukázané výplatnými páskami nemali zhodovať s jej reálnymi príjmami. Ak mala byť preukázaná výška jeho príjmov dopytom na Sociálnu poisťovňu, žiadnym spôsobom nebola popretá pravdivosť

údajov predložených jednotlivými zamestnávateľmi. Ak mala osoba, ktorá je podľa návrhu povinná platiť výživné, platiť odvody za obdobie roku 2014 v roku 2015 a odvody za rok 2015 v roku 2016, mala svoje tvrdenie preukázať.

1.8. Rozhodnutie o trovách konania súd prvej inštancie odôvodnil ustanovením § 52 Civilného mimosporového poriadku (ďalej aj „C.m.p.“) a po posúdení úspešnosti oboch účastníkov v rozsahu 50% (oprávnená osoba žiadala priznať výživné 600,-eur, priznané jej bolo 300,-eur) žiadnemu z účastníkov nepriznal náhradu trov konania.

1.9. S odkazom na § 2 ods. 2, § 4 ods. 2 písm. e/, položku 8 písm. a/ zák. č. 71/92 Zb. o súdnych poplatkoch okresný súd uložil osobe, ktorá je podľa návrhu povinná platiť výživné povinnosť zaplatiť na účet súdu súdny poplatok 97,93 eur predstavujúci dve percentá zo súčtu plnení výživného, ktoré má zaplatiť sumou 4.896,77 eur.

2. Navrhovateľka (ďalej tiež „odvolateľka“) podala včas odvolanie proti časti rozsudku súdu prvej inštancie, ktorou jej návrh zamietol (druhý výrok) a proti výroku o trovách konania (tretí výrok) s odôvodnením, že neboli splnené procesné podmienky a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zmenil, v určenom období uložil osobe povinnej platiť výživné povinnosť platiť navrhovateľke 600,- eur mesačne a zaviazal ju na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

2.1. Namietla, že výrok rozsudku súdu prvej inštancie nezodpovedá obsahu odôvodnenia. Súd prvej inštancie podľa odvolateľky správne citoval rozhodujúce zákonné ustanovenia a ich význam správne vyložil, nezohľadnil však nevyhnutnú potrebu rovnakej životnej úrovne manželov. Napriek čiastočnému dorovnaniu rozdielov v životnej úrovni dotknutých osôb nedošlo k dorovnaniu zodpovedajúcim spravodlivému a zákonnému usporiadaniu ich vzťahov. V rozhodnej dobe existoval priepastný rozdiel v príjmoch manželov (ich manželstvo bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Zvolen z 09.11.2015 sp. zn. 13P/13/2014, ktorý v časti rozvodu nadobudol právoplatnosť dňa 15.12.2015). Príjem navrhovateľky od podania návrhu do 01.03.2015 pozostával výlučne z opatrovateľského príspevku, ktorý vzhľadom k jeho účelu nemožno do príjmov započítať. Po zamestnaní sa jej priemerný mesačný príjem od júna do decembra 2015 predstavoval 185,12 eur. Starostlivosti o syna J., odkázanému na nepretržitú opateru, prispôsobila pracovnú dobu aj zamestnanie v blízkosti bydliska. Príjem osoby povinnej na výživné bol v roku 2013 mesačne 2.232,- eur, v roku 2014 1.952,- eur a v roku 2015 1.583,- eur. Okresný súd vychádzal z priemerných mesačných príjmov 1.663,- eur, čo nekorešponduje s príjmami uvedenými v daňových priznaniach. K tejto nezrovnalosti došlo pravdepodobne nezohľadnením autorských odmien. Rozhodnutiu súdu prvej inštancie vytkla, že nezohľadňuje potrebnú solidaritu medzi manželmi. Osobe oprávnenej na výživné zostala možnosť disponovať sumou 300,- eur, resp. počnúc júnom 2015 sumou 485,12 eur, osobe povinnej platiť výživné možnosť disponovať sumou 1.363,- eur. Napriek jej výdavkom spojeným s dosahovaním príjmov možno konštatovať veľmi výraznú nerovnováhu v ich príjmoch a v konečnom dôsledku v ich životnej úrovni. Navrhovateľka naďalej sama zabezpečuje starostlivosť o dve deti a platí úhrady za bývanie vo výške cca 200,- eur, bola nútená čerpať pôžičky. V týchto skutočnostiach vidí odvolateľka nesprávne právne posúdenie veci. Suma manželského výživného 300,- eur za mesiac nezodpovedá potrebe dorovnania životnej úrovne, zodpovedá jej skôr požadovaná suma 600,- eur. Aj po jej úhrade by osoba, ktorá je podľa návrhu povinná platiť výživné disponovala sumou 1.063,- eur.

2.2. Rozsudku súdu prvej inštancie odvolateľka vytkla, že nie sú zrejme hodnotiace úvahy, na základe ktorých dospel k záveru (v bode 36 odôvodnenia), že suma 300,- eur dorovná životnú úroveň osoby oprávnenej na výživné a životnú úroveň osoby povinnej na výživné. Spravodlivé nie je odôvodnenie výšky výživného tým, že osoba, ktorá je podľa návrhu povinná platiť výživné nemala v rozhodnej dobe možnosť bývať v spoločnom rodinnom dome a bola nútená platiť nájom za byt 238,- eur. Celkovo odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie neodpovedá na otázku, prečo by práve suma 300,- eur mala konvalidovať zrejmy a ťažko pochopiteľný protiprávny stav neplnenia vyživovacej povinnosti. Odvolateľka všeobecne tvrdila absenciu procesných podmienok a čiastočnú nepreskúmateľnosť odôvodnenia napadnutého rozsudku.

2.3. V ďalšej časti odvolania stručne zhrnula skutočnosti uvedené v jej písomnom vyjadrení z 09.01.2015. Na osobu výživou povinnú bola podaná obžaloba na Okresnom súde Zvolen v konaní pod sp. zn. 1T/100/2016 pre dôvodné podozrenie z páchania násillia voči osobe oprávnenej na výživné

(týranie). Rešpektovanie prezumpcie nevinoty podľa odvolateľky neznamena, že výsledky doterajšieho dokazovania v trestnom konaní nič nepreukazujú. Obvinenie osoby, ktorá je podľa návrhu povinná platiť výživné je postavené aj na obmedzovaní prístupu navrhovateľky k spoločným peňažným prostriedkom; že tomu tak mohlo byť vyplýva prakticky z každého písomného podania osoby, ktorá je podľa návrhu povinná platiť výživné, ktorým dôvodí v tomto súdnom konaní. Na Okresnom súde Zvolen prebieha aj konanie sp. zn. 11C/79/2014, v ktorom je posudzovaná dôvodnosť návrhu navrhovateľky na obmedzenie užívacieho práva odporcu k spoločným nehnuteľnostiam z dôvodu fyzického a psychického násillia.

2.4. V závere odvolania odvolateľka uviedla, že má v tomto osobitnom prípade právo na náhradu trov konania. Ide o bezprecedentný prípad neplnenia vyživovacej povinnosti, hraničiaci s týraním. Takéto rozhodnutie by bolo aj spravodlivým.

3. Osoba, ktorá je podľa návrhu povinná platiť výživné sa k podanému odvolaniu navrhovateľky nevyjadrila (§ 373 ods. 3 Civilného sporového poriadku, ďalej aj „C.s.p.“).

4. Proti prvému a štvrtému výroku rozsudku súdu prvej inštancie podala v zákonnej lehote odvolanie osoba, ktorá je podľa návrhu povinná platiť výživné (v ďalšom aj „odvolateľ“), a to z dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. b/, d/, e/, f/, h/ C.s.p. s návrhom, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutých výrokoch zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie, príp. tento zmenil a návrh v celom rozsahu zamietol. Súdu prvej inštancie odvolateľ vytkol, že vo svojom prístupe pri dokazovaní, hodnotení a posudzovaní skutkového stavu a právneho stavu v otázke existencie dôvodov a podmienok pre priznanie výživného pre navrhovateľku postupoval spôsobom, ktorý nezodpovedá procesnému a skutkovému stavu.

4.1. Návrhu navrhovateľky odvolateľ vytkol nesprávne a nekorektné skutkové a právne tvrdenia, ktoré plne nekorešponujú so skutočnosťou. Navrhovateľka podala návrh na rozvod manželstva s úpravou výkonu rodičovských práv a povinností rodičov k maloletým deťom na čas po rozvode manželstva vedený pod sp. zn. 13C/66/2008, ktorý zobrala späť a vrátila sa po trojmesačnom odlúčení k manželovi. Späť zobrala aj návrh na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností vedený pod sp. zn. 5P/276/2007. Jej návrhu na nariadenie predbežného opatrenia vo veci sp. zn. 5P/338/2008, ktorým sa domáhala vylúčenia odporcu z užívania domu súdom nebolo vyhovené. Späť zobrala aj návrh na určenie výživného pre manželku vedený pod sp. zn. 9C/81/2007. Ďalší návrh na rozvod manželstva a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností bol vedený pod sp. zn. 13P/13/2014, v ktorom podala návrh na predbežné opatrenie zo dňa 14.04.2014, ktorým sa domáhala predbežného určenia vyživovacej povinnosti detí a uloženia zákazu odporcovi vstupovať do domu účastníkov č. XXX v E.; uznesenie súdu prvej inštancie bolo uznesením odvolacieho súdu z 11.06.2014 č. k. 17CoP/43/2014-84 zmenené tak, že návrh na nariadenie predbežného opatrenia spočívajúceho v dočasnom zákaze nevstupovať do domu bol zamietnutý. Pod sp. zn. 11C/79/2014 je vedený návrh z 12.05.2014 o vylúčení odporcu z užívania rodinného domu súp. č. XXX, v ktorom na pojednávaniach konaných v dňoch 03.07.2014 a 18.09.2014 navrhovateľka poukazovala na trestné konanie, ktoré malo byť vedené ORPZ Zvolen pod ČVS: ORP - 471/OLK-ZV-2008 a oznámenie z 25.03.2014. Odvolateľ poukazoval na to, že zo strany navrhovateľky ide o účelové vykonštruované tvrdenia, k čomu sa dozнала a trestné stíhanie bolo zastavené uznesením okresnej prokuratúry zo 14.10.2010 sp. zn. 1Pv/460/2008. Na pojednávaní 18.09.2014 bol vypočutý znalec z odboru psychiatrie F. T. F. aj ošetrojúci psychiater F. K. F., ktorí potvrdili psychické ochorenie navrhovateľky. Dňa 31.07.2014 mala navrhovateľka podať na Okresnej prokuratúre Zvolen oznámenie na manžela pre údajné podozrenie zo zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby za obdobie od apríla 2013 do súčasnosti. Vyšetrovateľ OKP ORPZ Zvolen dňa 10.09.2014 začal trestné stíhanie vo veci zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, e/ Tr. zák., vedené pod sp. zn. ČVS: ORP - 682/1-VYS-ZV-2014. Z uvedeného odvolateľ vyvodil, že navrhovateľka bezdôvodne opakovanne podsúvala vykonštruované a skreslené tvrdenia súdom a polícii. Osoba, ktorá je podľa návrhu povinná platiť výživné v tomto trestnom konaní, aj v konaní sp. zn. 11C/79/2014 preukazovala skutočný obraz o pohnútkach a správaní navrhovateľky v domácnosti vo vzťahu k nemu aj k deťom, príkladmo poukázala na jej vulgárne, atakujúce a násillie obsahujúce verbálne prejavy. Posudzovaný návrh je podľa odvolateľa súčasťou zamýšľaného plánu navrhovateľky dosiahnuť rozvod, získať finančný prospech formou výživného a v rámci vypořádania BSM získať rodinný dom v E.. O podobný cieľ sa pokúšala už od roku 2008, kedy odvolateľa asi mesiac pod hrozbou trestného stíhania vydierala, aby na ňu alebo deti prepísal spoločný rodinný dom, s čím prestala po oznámení manžela na polícii v máji 2008 a vzala návrh na rozvod späť. Odvolateľ v snahe čo najlepšie zabezpečiť rodinu, osobitne deti, aj

na úkor zdravia (trpí srdcovou arytmiou) onoho času tvrdo a nadmerne pracoval; v počiatocnom štádiu odmietal i rozvod.

4.2. Výživné na manželku sa má podľa odvolateľa týkať uspokojovania osobných potrieb ako najmä strava, ošatenie, bývanie, kultúrne potreby. Východiskom posudzovania by mala byť „v zásade“ rovnaká životná úroveň obidvoch manželov, ktorá nepredstavuje mechanickú absolútnu rovnosť (rovnaký objem či množstvo peňažných prostriedkov). Súd musí zistiť a poznať životnú úroveň obidvoch manželov, aby dokázal zhodnotiť ich rozdielnosť, najmä ich osobné, príjmové, majetkové pomery, výdavky, bytovú a sociálnu situáciu a pod.. Potrebné je zisťovať a skúmať aj odôvodnené potreby oprávneného a pracovné a zárobkové schopnosti a možnosti oprávnenej aj povinnej osoby. Manžel, ktorý viac či nadmieru pracuje má viac pracovných povinností a záťaže, preto logicky aj potrebu a nárok na vyššiu mieru regenerácie, má rozdielne potreby a náklady, ktoré môžu vyplývať aj z povahy a druhu vykonávanej práce, zo zdravotného stavu, stravovania a ošatenia, spôsobu života. Životnú úroveň nemožno stotožňovať s kategóriou príjmu. Zdôraznil, že na základe druhého predbežného opatrenia bol počas celého rozhodného obdobia vylúčený z užívania rodinného domu, prišiel o bytové zázemie, domácnosť a musel začať prakticky od nuly, hľadať si nové bývanie, vytvoriť a zariadiť novú domácnosť, čo bolo spojené s nemalými nákladmi a výdavkami. Navrhovateľka zostala žiť v plne vybavenom nadštandardnom rodinnom dome s úžitkovou plochou 300 m². K dispozícii má napr. nadštandardný krb, 3 nadštandardne vybavené kúpeľne a všetky hnutelné veci nadobudnutými spoločne za trvania manželstva. K domu prináleží pozemok o výmere cca 2.500 m² so záhradou umožňujúcou napr. pestovanie vlastnej zeleniny.

4.3. Odvolateľ poukázal na svoj mesačný príjem v rozhodnom období od roku 2014 na úrovni 1.500,- eur netto. Z výpisu z jeho individuálneho účtu v Sociálnej poisťovni za rok 2015 vyplýva vymeriavací základ 24.713,- eur brutto, z ktorého je potrebné odpočítať zaplatené zdravotné a sociálne odvody na K. univerzite I., R. X.XXX,-B. I. a R. C. a F. K. spolu 3.306,- eur, zaplatené dane 1.995,- eur v Slovenskej republike a 1.066,- eur v Českej republike, čo spolu predstavuje sumu 6.367,- eur. Jeho čistý ročný príjem potom predstavuje 18.346,- eur (24.713-6.367) a jeho priemerný mesačný príjem 1.528,- eur. Navrhovateľka s vysokoškolským vzdelaním nepracovala ani počas spolužitia s manželom. Starostlivosť synovi J. v náležitom rozsahu neposkytovala, syn sa zväčša nachádzal v škole, resp. neskôr u starých rodičov. Navrhovateľka mala okrem hlavného pracovného pomeru aj dohodu o pracovnej činnosti, disponovala invalidným dôchodkom syna J. a rodinnými prídavkami a výživným na deti, príspevkom na opatrovanie, či príspevkom na pohonné hmoty. Je vedená ako vlastníčka, príp. spoluvlastníčka pozemkov celkom na 16-tich listoch vlastníctva. Nájomcom doložená správa o výške vyplateného nájomného a naturálií nebola verifikovaná doložením účtovných, príjmových a výdavkových dokladov.

4.4. Za nedôvodný označil odvolateľ postup súdu prvej inštancie, ktorý nevykonal dôkaz vyžiadanim výpisu o stave individuálneho účtu poistenca - navrhovateľky za roky 2014 a 2015 a nevyžiadal od Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Zvolen potvrdenie o rozsahu a výške vyplatených dávok - opatrovateľského príspevku za obdobie rokov 2014 a 2015, ktoré mohli napomôcť k ustáleniu obrazu o pomeroch navrhovateľky.

4.5. Nakoľko sa výrok o súdnom poplatku odvíjal od výroku vo veci samej, odvolateľ podal odvolanie aj voči povinnosti zaplatiť súdny poplatok vo výške 97,93 eur. Stanovenie takejto výšky súdneho poplatku a súčtu plnení výživného na 4.896,77 eur pokladá za nezrozumiteľné a nepreskúmateľné, pretože z dôvodov rozsudku nie je dostatočne zrejmé, ako súd k týmto číselným údajom dospel.

5. Navrhovateľka sa k odvolaniu osoby, ktorá je podľa návrhu povinná platiť výživné nevyjadrila (§ 373 ods. 3 C.s.p.).

6. Podľa § 2 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

7. Na základe odvolania podaného v zákonnej lehote účastníkom konania, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 C.s.p. analogicky, § 362 C.s.p.) krajský súd ako súd odvolací (§ 34 C.s.p.) preskúmal rozsudok napadnutý odvolaním navrhovateľky aj odvolaním osoby, ktorá je podľa návrhu povinná platiť výživné v rozsahu ich odvolaní (§ 65 C.m.p. a contrario v spojení s § 155 C.m.p.), neviazaný dôvodmi odvolaní (§ 66 C.m.p.), bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 C.s.p. a contrario za použitia § 177 ods. 2 písm. c/ C.s.p. a prvý a druhý výrok rozsudku okresného súdu s

poukazom na § 388 C.s.p. zmenil, nakoľko neboli splnené podmienky na ich potvrdenie, ani na ich zrušenie. Vo štvrtom výroku odvolací súd rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu v tomto rozsahu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 389 ods. 1 písm. b/ C.s.p.)

8. Odvolacie tvrdenie navrhovateľky, že z rozsudku okresného súdu nie sú zrejmé hodnotiace úvahy, na základe ktorých dospel k záveru o dorovnaní životnej úrovne účastníkov konania sumou 300,- eur neobstojí. V odvolacom prieskume odvolací súd zistil, že okresný súd síce stručne, ale výstižne vysvetlil, ktoré skutočnosti považoval za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal, akými úvahami sa pri ich hodnotení riadil a ako vec právne posúdil, čím jeho rozsudok spĺňa zákonné kritériá odôvodnenia uvedené v ustanovení § 220 ods. 2 C.s.p.. Odvolací súd (v súlade s § 387 ods. 2 C.s.p.) preto poukazuje len na najzásadnejšie aspekty, ktorými reaguje na argumenty uvedené v odvolaniach a vzhľadom na potrebu vysporiadať sa s odvolacími tvrdeniami dopĺňa ďalšie dôvody.

9. Navrhovateľka okresnému súdu vytkla, že jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Odvolací súd pripomína, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav. Dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

9.1. Nosnou časťou odvolania navrhovateľky bolo tvrdenie o nezohľadnení potreby rovnakej životnej úrovne manželov a neakceptovaní solidarity medzi manželmi okresným súdom.

9.1.1. Princíp solidarity v manželských vzťahoch je transformovaný do ustanovení o životnej úrovni manželov počas trvania manželstva. Zákon o rodine v § 71 ods. 1 zakotvuje, že ak jeden z manželov neplní vyživovaciu povinnosť dobrovoľne, určí jej rozsah na návrh jedného z nich súd tak, aby životná úroveň oboch manželov bola v zásade rovnaká; čo je potrebné rozumieť v zásade rovnakou životnou úrovňou litera zákona neustanovuje. Vzhľadom na zaužívané a akceptované rozdelenie úloh v rodine účastníkov konania (zabezpečovanie starostlivosti o deti a domácnosť navrhovateľkou, zabezpečenie príjmu rodiny manželom) nemožno rovnosť manželov uplatňovať iba mechanicky na základe ich príjmov, ale treba skúmať aj potreby oprávneného a výkon starostlivosti o domácnosť. Pri skúmaní výšky životnej úrovne každého z manželov je nevyhnutné zistiť ich osobné, rodinné a majetkové pomery a pri ustálení výšky vyživovacej povinnosti odôvodnené potreby oprávneného a schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného za aplikácie § 75 Zákona o rodine. V prejednávannej veci okresný súd správne vyhodnotil, že navrhovateľka sa nemohla naplno venovať pracovnej činnosti z dôvodu starostlivosti o domácnosť a dve deti pochádzajúce z manželstva strán sporu, z ktorých jedno je trvalo zdravotne postihnuté. Odvolací súd ale musí poukázať aj na to, že navrhovateľka nereagovala na vyjadrenia osoby, ktorá je podľa návrhu povinná platiť výživné a neobjasnila, prečo sa o zamestnanie primerané z hľadiska pracovnej doby aj miesta výkonu práce uchádzala až po odňatí sociálnej dávky v čase, keď sa stal syn J. H. poberateľom invalidného dôchodku.

9.1.2. Odvolací súd ďalej zistil, že okresný súd správne vyhodnotil nielen obmedzenú schopnosť a možnosť navrhovateľky zabezpečiť si príjem vlastnou kvalifikovanou prácou, ale aj konkrétnu mieru potrieb každého z manželov danú ich zdravotným stavom aj spôsobom života. Navrhovateľke aj jej manželovi (v súčasnosti už bývalému) v posudzovanom období vznikali bežné výdavky na každodenné živobytie (na úhradu nákladov detí, z ktorých jedno je maloleté, slúžilo výživné) a mohli sa vyskytnúť aj výdavky nepredvídateľné. U osoby, ktorá je podľa návrhu povinná platiť výživné nemožno neakceptovať, že zabezpečenie príjmu z viacerých zamestnaní bolo spojené s vyššími vstupnými výdavkami (čas strávený cestovaním, samotné cestovné a ubytovacie náklady, primerané oblečenie a pod.).

9.1.3. Podanie obžaloby na osobu, ktorá je podľa návrhu povinná platiť výživné pre dôvodné podozrenie z páchania násillia voči osobe oprávnenej na výživné, na ktoré poukazuje odvolateľka, nie je dôvodom pre neakceptovanie prezumpcie nevinny a ide o okolnosť, na ktorú v tomto súdnom konaní súdy prihliadať nebudú. Rovnako je irelevantný fakt, že na Okresnom súde Zvolen prebieha (v čase podania odvolania neprávoplatne skončené) konanie sp. zn. 11C/79/2014, v ktorom je posudzovaná dôvodnosť návrhu navrhovateľky na obmedzenie užívacieho práva odporcu k spoločným nehnuteľnostiam z dôvodu fyzického a psychického násillia.

9.2. Existenciu väd konania pred súdom prvej inštancie, ktoré by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, odvolací súd nezistil (§ 67 C.m.p.).

10. Osoba, ktorá je podľa návrhu povinná platiť výživné okresnému súdu vytkla, že jeho postup pri dokazovaní, hodnotení a posudzovaní existencie podmienok priznania výživného pre navrhovateľku nezodpovedá skutkovému stavu. Odvolací súd po preskúmaní obsahu spisu takýto nesúlad nezistil. Súd prvej inštancie vykonal všetky relevantné dôkazy a nevykonanie účastníkom navrhnutého dokazovania riadne odôvodnil. Jednou zo zásad civilného procesu je aj zásada hospodárnosti konania. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom okresného súdu, že preukazovanie pravdivostnej hodnoty tých istých skutkových tvrdení viacerými dôkazmi je nadbytočné.

10.1. Odvolací súd z obsahu spisu nezistil nesprávnosť hodnotenia vykonaných dôkazov ani nesprávnosť skutkových záverov súdu prvej inštancie. Navrhovateľka, ktorá obstarávala uspokojovanie potrieb rodiny založenej manželstvom účastníkov, musí byť chránená tak, aby sa v dôsledku tohto rozdelenia úloh v rodine nedostala do nevýhodnejšieho postavenia. Pri určení výšky vyživovacej povinnosti okresný súd zväžil všetky zásadné vyššie uvedené kritériá, teda zistený skutkový stav správne právne posúdil, výsledkom čoho je aj to, že jej návrhu nevyhovelo v celom rozsahu.

11. Dôvodom zmeny prvého a druhého výroku rozsudku okresného súdu odvolacím súdom bolo nesprávne ustálenie doby, počas ktorej existovala povinnosť platiť navrhovateľke manželské výživné. Okresný súd správne ustálil deň, od ktorého výživné manželky priznal (deň začatia súdneho konania 04.08.2014 - § 77 ods. 7 veta prvá Zákona o rodine), ale nesprávne určil koniec jej trvania na 04.12.2015. Z dokazovania vyplýva, že manželstvo účastníkov zaniklo právoplatnosťou rozsudku o rozvode ich manželstva, teda dňom 15.12.2015, dokedy vyživovacia povinnosť manžela voči manželke trvala. V dôsledku uvedeného potom bolo potrebné zamietnuť návrh na priznanie manželského výživného nielen čo do výšky 300,- eur mesačne za čas od 04.08.2014 do 04.12.2014, ale vo zvyšku odo dňa 16.12.2015.

12. Odvolací súd, nakoľko zmenil prvý a druhý výrok rozsudku okresného súdu, rozhodol o trovách celého konania, teda aj o nároku na náhradu trov konania na súde prvej inštancie (§ 396 ods. 2 C.s.p.). Aplikoval ustanovenie § 52 Civilného mimosporového poriadku (konanie vo veciach výživného plnoletých osôb sa spravuje ustanovením § 154 a nasl. C. m. p.), podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak. Posudzujúc okolnosti prípadu odvolací súd nedospel k záveru, že by bolo spravodlivé priznanie náhrady trov konania (§ 55 C.m.p.) či už na súde prvej inštancie, alebo na odvolacom súde.

13. Odvolací súd zrušil (§ 389 ods. 1 písm. b/ C.s.p.) výrok rozsudku okresného súdu o uložení povinnosti XX. J. J., X., zaplatiť na účet súdu súdny poplatok vo výške 97,93 eur do troch dní právoplatnosti rozsudku (štvrtý výrok). Stotožnil sa s odvolateľom, že stanovenie výšky súdneho poplatku a súčtu plnení výživného na 4.896,77 eur je nezrozumiteľné a nepreskúmateľné, z dôvodov rozsudku nie je zrejmé, ako okresný súd k týmto číselným údajom dospel.

14. Doba trvania neodkladného opatrenia (do 01.07.2016 predbežného opatrenia) nariadeného uznesením Okresného súdu Zvolen č. k. 8C/121/2014-180 zo dňa 27. februára 2015 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 17Co/631/2015-260 zo dňa 26. augusta 2015 nebola ohraničená. Odvolací súd v dôvodoch svojho uznesenia konštatoval, že konanie o určenie manželského výživného môže skončiť neskôr než nadobudne právoplatnosť rozsudok o rozvode manželstva účastníkov. Predbežné opatrenie zanikne niektorým zo spôsobov zakotvených v § 77 ods. 1, 2 Občianskeho súdneho poriadku.

V prejednávanej veci je odvolací súd v súčasnosti povinný aplikovať ustanovenia Civilného sporového poriadku (§ 470 ods. 1, 2), preto nariadené neodkladné opatrenie zrušil s poukazom na § 335 ods. 3 C.s.p. zohľadňujúc stav (skončenie) konania vo veci samej.

15. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 posledná veta C.s.p.). Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 posledná veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C.s.p. (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 C.m.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t. j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie ani na základe výzvy na plnenie (§ 379 ods. 1 a 2 C.m.p.), môže mu súd uložiť pokutu do 1.000,- eur (§ 382 ods. 1 C.m.p.), rozhodnúť o zastavení výplaty rodičovského príspevku a prídavku na dieťa a príplatku k prídavku na dieťa (§ 383 ods. 1 C.m.p.) alebo odňať maloletému tomu, u koho podľa rozhodnutia nemá byť a postarať sa o jeho odovzdanie tomu, komu bolo podľa rozhodnutia zverené, alebo tomu, komu rozhodnutie priznáva právo na styk s maloletým po obmedzený čas, alebo tomu, kto je oprávnený neoprávnené premiestneného alebo zadržaného maloletého prevziať (§ 386 ods. 1 C.m.p.) a to všetko aj bez návrhu (§ 376 ods. 2 C.m.p.).